

Átadtak ötszázöt lakást

A Délmagyarországi Építő Vállalat munkáját az árvíz elleni védekezés nagymértékben hátráltatta, hiszen hosszú ideig naponta 4-600 dolgozójuk a folyók gátjait védte, s a vállalat gépparkja is a védekezést segítette. Emiatt körülbelül 65 millió forint értékű építési munkával maradtak el. A lakásépítkezéseket, valamint a kormány által is kiemelten kezelt beruházásokat azonban nem mérsékeltek akkor sem, amikor a folyók vízszintje környezetünket áradással fenyegette. Derekas munkájukat szép siker kísérte, az első felére tervezett ütemet betartották, sőt a házgyárnál és a lakásépítkezéseknél előnyt is szereztek.

A vállalat üzemgazdasági főosztályának vezetője, Major Gyula elmondta, hogy június utolsó napjáig összesen 510 lakás építését fejezték be és műszakilag átadták a megrendelőknek. Az átvétel alkalmával kifogásolt hibákat hamarosan kijavították, s így Szeged és Csongrád megye más városaiban 510 család költözhözhet be új, modern és kényelmes otthonba. A lakások zömét a szegedi Tarján lakónegyedben építették fel.

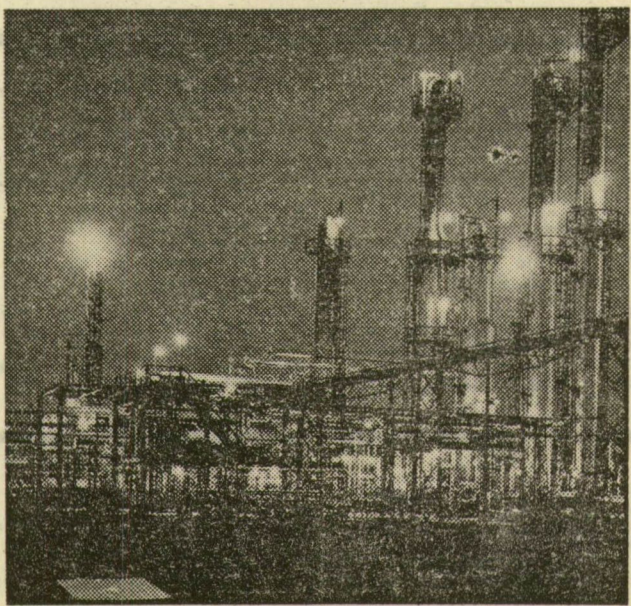
Az átadott 510 lakásból Hódmezővásárhely és Szentest is szépen részesült. A Kontakta finanszírozásában felépült Szentest legmagasabb lakóháza, egy 32 lakásos hatemeletes bérház. Az új lakóépület jelentősen emeli Szentest belvárosának képét, harmonikusan illeszkedik a dinamikusan fejlődő Kurcparti város arculatába. Hód-

mezővásárhelyen 56 lakást adtak át az építők. Az új lakások az Oldalkosár utcai városnegyedet gyarapítják.

A szegedi Tarján lakónegyedben az idei esztendő első felében 422 lakás készült el. Átadtak öt darab tízemeletes házat. Ezekben a lakóházakban ötvenötven kétszobás és háromszobás összkomfortos, központi fűtéses és bútorokkal beépített lakás van. A tízemeleteseket a dunaújívárosi házgyár előre elkészített és Szegedre vasúton szállított épületelemeiből szerelték össze a DÉLÉP munkásai. Ezenkívül

készen áll a 307-es jelű épület, amelyben 46 lakás van, valamint a 300-as, a 302-es és a 306-os jelű épület, amelyekben 42-42 lakást alakítottak ki.

Az építők munkások az esztendő második felében úgy akarnak dolgozni, hogy az árvíz elleni védekezés miatti elmaradást jelentősen mérsékeljék. A lakásépítési tervüket mindenképpen teljesítik. A lakásokon kívül számos ipari létesítményt és i tézményt építenek a Délmagyarországi Építő Vállalat dolgozói.



ESTI FÉNYBEN. Hazánk legnagyobb földgázüzeme Hajdúszoboszlón működik. Az üzem francia technológiával készült és francia berendezésekkel szerelték fel. Képviselet: esti fényben a gázüzem

Útépítések a városban

Véget érnek-e a munkák a fesztivál kezdetére?

A sors ironiája: együtt emlegettük április elején az Oskola utcai és a Középkökötő sori útépítést. Az előbbi, mint a szabadtéri játékok előcsarnokát, az utóbbit, mint a strand előterét. A strandot ugyan nem lehet használni egyelőre, de a Középkökötő sori építkezés a napokban befejeződött, nyakunkon a szabadtéri, de az Oskola utcában még most is „ostromállapotok” uralkodnak.

Végvári Gusztáv, a hódmezővásárhelyi Közútépítő Vállalat építésvezetője mértékáról beszél a határ-időkről. Annyira rövid az idő, hogy szinte fizikailag lehetetlen az elvégzését, amihez eddig hozzá sem férték a gázbevezetéstől. A DÉGÁZ ugyanis az Oskola utcai gázszerezhöz kivitelezte az Ut- és Vasútépítő Vállalat személyében talált, amely két hónapig semmit sem csinált! Hogy mégis elkészültek az Oroszlán utca és a Dóm tér közötti szakasz bekötései, annak köszönhető, hogy végül a DÉGÁZ saíát építő két hét alatt vállalták a munka elvégzését.

A járda biztosan kész lesz 20-ra, igéri az építésvezető, és elkészül a Széchenyi téri útburkolat is a maratoni versenyre. Az Oskola utca útteste azonban valószínűleg csak az ünnepi hetek idején készülni fog. Ennek fől az aszfaltburkolat. Ennek jó néhány oka van: a sok kábel és csatorna miatt csak kézi erővel tudnak dolgozni, vasbetonnal kell védelmi a Közlekedési Vállalat itt futó kábeleit, s csak azok lefedése után foghatnk neki az érdemi munkának. Egyelőre nyíltan tátonganak még a járdaszegélyi gázbekötések gödrei is, mert ezeket csak akkor lehet betemetni, ha a nyomáspróba sikerül.

Úgy látszik, visszatérő, hogy az ünnepi hetek előtti hetek kevésbé ünnepiek legyenek, hogy valamiféle izgalmas hajrá dobogtassa meg szívünket és fedje porral cipőnk. Tavaly a Kárász utcáért szurkoltunk — sikeresen, idén az Oskoláért, a Royalért. Igaz, hogy ezen a nyáron több gátló tényezőre lehet hivatkozni, mint eddig bármikor, a kapkodás iskolája mégis tanulságos: nem lehet mindent a legutolsó percekre hagyni.

Az újsághírek árulkodnak: ezekben a napokban öt út-építés fejeződött be. Tehát a félév végére, hajrában. Középkökötő olyan fontosak is, mint az előbb említett Felsőkökötő soré, a Károlyi utcáé és a Kiss Menyhért utcáé. Ugyanakkor továbbra is csigalassúsággal folyik a Royal szállóhoz vivő gázvezeték körüli munka, ami a Klauzál téren forgalmi zűrzavart, a Kárász utcán tumultust okoz, és a Kölcsey utcát is fenyegeti. Valóban, szinte fizikai lehetetlenségnek látszik mindezt a munkát két héten belül befejezni.

Az elmúlt hetekben azonban meg lehetett tanulni, hogy az emberfeletti hogyan lesz hétköznapi. Ahogy a gátak védői, úgy kell minden erőt összefogva megbizonyítani a már kétkedőknek: igenis lesznek ünnepi hetekink. A Royal szállón — ahogy megírtuk — szombat—vasárnap is dolgoznak, s a homlokzatra már felkerült a felkézierővel tudnak dolgozni, vasbetonnal kell védelmi a Közlekedési Vállalat itt futó kábeleit, s csak azok lefedése után foghatnk neki az érdemi munkának. Egyelőre nyíltan tátonganak még a járdaszegélyi gázbekötések gödrei is, mert ezeket csak akkor lehet betemetni, ha a nyomáspróba sikerül.

kulcsát így kezükben tartó vállalatoknak bizonyítaniuk, hogy nemcsak kapkodni tudnak. Szívesen írának két hét múlva a helytállás iskolájáról is.

Veress Miklós

Szegedi Ipari Vásár

Az élelmiszeripar kirakata

Mint az már hagyomány, az idei XXV. Szegedi Ipari Vásáron is külön pavilont kap Szeged nagy múltú iparága: az élelmiszeripar. Az építőipari technikum udvarán, mindjárt a bejáratl szemben találkozhatunk majd a látogatók azzal a pavilonnal, amelyben a Szegedi Konzervgyár, a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat és a Csongrád megyei Állatforgalmi és Húsipari Vállalat állítja ki híres-neves termékeit, idei újdonságait.

A konzervgyáriak egyik újdonsága: az aluseal csomagolású termékek bemutatója. Különleges vagdalthúst és sertésmájkrémet mutatnak be a korszerű, eldobó csomagolásban. (Onnan az elnevezés, hogy ezt, akár egy papírszalvétát, valóban egyszerűen eldobhatja a vásárló. S megnyitáshoz sincs szükség konzervnyitóra, mint a dobozos konzervek esetében.) Egyszerűbb, könnyebb, s tetszetősebb is a hagyományos csomagolásnál.

A 70 grammos — egyszemélyes — konzervek bemutatója azért is érdekesnek ígérkezik, mert a Nikecel műanyag hablemezbe súlylyesztve, a lemezeket kartondobozba rakva bemutatják a szállításhelyezés legalkalmasabb módját is. Egy

ilyen lemezbe 12 aluseal csomagolású konzerv fér, esztétikus, praktikus módja ez az árusításnak is. A konzervgyár egyébként mindkét csomagolási formával benevezett a HUNGAROPACK 1970. országos csomagolási versenyre is.

Persze a hagyományos termékek közül is sok kerül a vásári kirakatba. Zöldborsó, zöldborsó, cseresznye, meggy, őszibarack, Tízféle konzerv-fagyalt, köztük az új kávé- és citromfagyali is bemutatkozik. A szörpök között is lesz újdonság: a narancs- és citromszörp.

A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalatnál is rokon-törökvések figyelhetők meg: igyekeznek csomagolásban, külső köntösben is reprezentálni a vállalat gazdag választékát. Új, tasakos csomagolású levesporok jelennek meg az ipari vásáron. A gulyás-, a húsleves és a zöldségleves kerül ezekben a tetszetős tasakokba. Félkilós dobozban új termék mutatkozik be: halpörkölt tejföllel — Fónay-módra.

Kétféle marhapástétom — natúr, illetve vadász — mellett halpástétommal is készülnek az ipari seregszemlélre a paprikások. Szerepel a „vásári étlapon” az erdélyi, illetve a debreceni mód-

Magyar küldöttség utazott Finnországha

Csütörtökön este három különrepülőgép vitte Budapestről Helsinkibe azt a 300 tagú magyar csoportot, amely részt vesz a magyar—finn barátsági hét finnországi eseménysorozatán. Kállai Gyulának, a Hazafias Népfrent Országos Tanácsa, az Országgyűlés elnökének vezetésével politikai delegáció is utazott a finn fővárosba: Ugyanazokkal a repülőgépekkel, amelyek a magyar vendégsereg utazott a rokon nép országába, várhatóan pénteken — a kora reggeli órákban — érkezik meg Bu-

dapestre az ugyancsak 300 főnyi finn-csoport. Ünnepeles fogadtatás lesz FERIHEGYEN, majd a vendégek közül hatvanan a magyar fővárosban tartózkodnak egy héttig, egy-egy csoportot pedig vidéki nagyvárosokban — Székesfehérvárott, Pécssett, Miskolcon, Debrecenben, Szolnokon és Szegeden — látnak vendégül. A vidékre látogató finn vendégek péntek délelőtt érkeznek meg a hat megyeszékhelyre. Szegedről tízen, Csongrád megyéből három utaztak el a küldöttséggel.

SILLANPÄÄ

Minden magyar olvasó számára oly ismerős név. A világhírű finn író, aki a falusi szegény lányról, Szilja-ról írt könyvével a tegnapi szegényparaszti-vidéki világot örökítette meg, s 1939-ben elnyerte az irodalmi Nobel-díjat.

Ma mégsem ezért írjuk lapunkba ezt a finn nevet. A név finnül annyit jelent — hídfe. Az író családja azért kapta éppen a Sillanpää nevet, mert a falu szélén szakadék vonult végig, s a szakadék két szélét összekötő híd végében állt a szülőház.

Ma Helsinki és Budapest, Turku és Szeged, Tampere és Miskolc, Lahti és Pécs, Jyväskylä és Debrecen, Riikimäki és Szolnok, Kemi és Székesfehérvár valóban Sillanpää, hídfe — ahová finnek érkeznek, s magyarok utaztak el.

Ma kezdődik hazánkban a magyar—finn barátsági hét 300 finn vendég részvételével. A földrajzilag oly távoli testvérnépnel is ma kezdődnek a finn—magyar barátsági hét eseményei, 300 odautazott magyar küldött jelenlétében.

A mai ünnepi eseménynek szinte már hagyományai vannak — 1967-ben a Finn Köztársaság megalakulásának 50. évfordulója alkalomból létesült először légi híd Helsinki és Budapest között. Finnország legnagyobb tekintélyű demokratikus pártjai vállalták a szervező munkát — a Finn Nép Demokratikus Uniója, a Szociáldemokrata Párt és a Centrumpárt, Magyarország pedig a Ha-

zafias Népfrent volt a házigazda.

A személyes találkozások tovább érelték, erősítették a két nép barátságát, kölcsönösen megismerték egymást a két ország fiai-lányai, a két rokon nép ismét egymásra tallát. Néhány héttel ezelőtt, a mostani barátsági hét előkészítésére megérkezett a Finn—Magyar Társaság titkára, a kedves mosolyú Anneli Arika Szrok, akiről tudni kell, hogy az 1949-es budapesti Világifjúsági Találkozó egyik díjnyertes énekes volt, s akit ezután a Magyar Állami Operaház szerződött, hosszú éveket töltött nálunk, megtanulta nyelvünket. Finnország majdnem négyszerese hazánk területének, de a termőföld mindössze a magyar összterület egy-egyede, több mint 70 százalék az erdő. A tavak annyi területet foglalnak el, hogy Magyarországra átvéve — mintha nálunk az ország egyharmada Balatonokból állna...

Ami a valóságot — gazdaságot illeti — valamikor, a magyar reformkor idején, 1830 táján, a maradi magyar főurak „halszagú rokonsággal” illeték az akkor nagyon szegény és elnyomott finn testvérnépet, amelyik történelme folyamán csak 1917-ben kapta meg önálló állami létét, a sok száz éves svéd — eközben a majdnem 150 éves dán —, majd a cári elnyomás után.

Ma Kalevala népe — a finnek, a népköltészet e vi-

lágirodalmi alkotásának hőseihez híven, az elmúlt fél évszázad alatt szorgalmas, erőket megfeszítő munkával, a demokratikus hagyományok ápolásával és megerősítésével virágozó ipari-agrár országot teremtettek a negyvenézer tő és a sok százezer erdő országából, ahol a mezőgazdaságnak még mindig szerepe van, ám az iparé az elsőbbség, főként a vízienergiát hasznosító fafeldolgozó üzemeké.

A tegnapi romantikából, a sokszor csak misztikus rajongásból a politikai realitások valóságára épül ma a két testvérnép barátsága. 1970-ben, hazánk felszabadulásának negyedszázados ünnepének évében ezért látogatnak el hozzánk, s fogadjuk őket igaz szeretettel. 1967-ben mi is együtt ünnepeltük Helsinkiben a szabad finn állam megalakulása fél évszázados évfordulóját.

A két főváros — Helsinki és Budapest — büszke lehet ma arra, hogy az európai biztonsági értekezlet összehívásának ügyében a világ-lapok és a legszélesebb nemzetközi közvélemény oly sokszor emlegeti külön-külön, de együtt is a nevet, s a mostani barátsági hetekre a két fővárosba látogató politikai delegáció — Budapest a finn, Helsinkiben a magyar — bizonyára megtalálja a módját annak, hogy tovább építsék a barátságot, ami a nyelvrokónságon túl, sok kérdésben közös politikai nyelvet és mondanivalót is jelent.

Vendégeink érezzék jól magukat Budapesten, és a hat magyar városban, Szegeden, Miskolcon, Pécssett, Debrecenben, Szolnokon és Székesfehérvárott, ahová a finn testvérvárosokból a delegációk útnak indultak, s most megérkeztek. Baráti szeretettel köszöntjük a magyar—finn találkozó háromszáz finn vendégét, rokonkép fiait és lányait, a békéért, az európai biztonsáért küzdő és munkálkodó ország dolgozóit.

Tornai Árpád

Új üzem

A Komáromi Kőolajipari Vállalat szőnyi telepen megkezdte az üzemi próbákat az első hazai kénmentesítő gyáregységben. Az új létesítményben a sok kellemetlenséget okozó kénvegyületektől szabadítják meg a gázolajat. A mintegy 150 millió forintos költséggel épített korszerű létesítményt leningrádi mérnökök tervezték.